

Anadolu da Sonbahar

— deniz-gunes · 14 Şubat 2011

Güneş, ay, ateş ve su, Tengri'nin kudretinin sembolleridir. İnsanların Gök'e dua ederek elde ettiklerine inandıkları "Buyan" adlı enerji, güneşin göğün neresinde durduğuna bağlı olarak değişir.

Bengü-taş, eski Türklerde geyik tasvirli dikilitaş, aplere mahsus bir "ölümsüzlük kayasıydı" ve ruhlarının sonsuz bir dönüşüm döngüsü içinde göğe yükselişini vurgulamaktaydı."

Hazan suya indi ağaç soyundu
Sarı tül bir gecelik giyindi toprak
Anadoluda sonbahar
kadınların toprak kokan yüreğinde,
kınalı ellerinde, dağ türkülerinde
Bir ala geyik belki, belki bir kuş
ya da yılan
Tadı damağında kalan kasvet hasrete yazılan gül
Periştelerin kanatlarında ay-gızın saçlarında

Tan ağarırken kırılğan dallarda ışık
Yağmurun buyanı sarı ıslak yapraklar,
Anadoluda sonbahar
kadınların toprak kokan yüreğinde,
Bir karınca kadar sessiz ölümün belleğinde
Rüzgarın kekre soluğunda savrulur dağılarak
Bengü-taşın dört yönünde güneş ay ateş ve su
Dönüşüm döngüsünde kendini tekrarlayan tekrar

Göklerin omuzlarında beyaz kara bulutlar
Gri bir rengin tarayışı suya akseden senfoniyi
Anadoluda sonbahar
Yağız delikanlıların ayak izleri siğ çamurlarda
Hasat zamanı telaşında dolunay
Taze ekmek kokusunun silüeti gezer başaklarda
Nasırlı bir elin bilgeliği ateş
Ve aşk
Dört mevsimde Eylül sadece ölüm kokar

deniz güneş